

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1992

29 JUNI 1992

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heren A. Schellens, L. Peeters, F. Cauwenberghs, D. Van Mechelen en J. Caudron —
houdende oprichting van een Vlaamse Hoge Raad voor de Sport

VERSLAG

namens de Commissie voor Cultuur
uitgebracht door de heer F. Cauwenberghs

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer L. Peeters.

Vaste leden : de heer F. Cauwenberghs, mevrouw S. Creyf, de heren S. De Clerck, L. Goutry, M. Van Peel ;

de heren J. De Bremaeker, P. Hostekint, L. Peeters, W. Seeuws ;

de heren P. Berben, J. Demeulenaere, P. Dewael ;

de heer F. De Man ;

de heer H. Lauwers ;

de heer L. Dierickx.

Plaatsvervangers :

de heren L. Dhoore, mevrouw A. Leysen, de heren H. Marsoul, L. Martens, mevrouw T. Merckx-Van Goey ;

de heren R. Landuyt, mevrouw L. Maximus, de heren A. Schellens, G. Swennen ;

mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck, de heer R. Deswaene, N. ;

de heer J. Spinnewyn ;

de heer H. Olaerts ;

de heer J. Geysels.

Zie :

198 (BZ 1992)

— Nr. 1 : Voorstel van decreet

— Nrs. 2 en 3 : Amendementen

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur besprak dit voorstel van decreet op haar vergadering van 24 juni 1.992

Ter voorbereiding van deze bespreking, werd het voorstel behandeld in de vergadering van de Werkgroep Sport van 15 juni 1992. Het verslag van deze voorbereidende bespreking, namens de Werkgroep bij de Commissie uitgebracht door de heer J. Caudron, wordt in dit verslag opgenomen.

A. BESPREKING IN DE WERKGROEP SPORT

De Voorzitter van de Werkgroep geeft een overzicht van de ontstaansgeschiedenis van dit voorstel. Eerst was er het voorstel van de heer A. Schellens c.s. houdende oprichting van een Vlaamse Hoge Raad voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtlevens (stuk 111 (BZ 1992) — nrs. 1 en 2).

De bespreking van dit voorstel werd geopend op de vergadering van de Werkgroep Sport van 25 mei 1992. Er werd op deze vergadering melding gemaakt van een brief van de Gemeenschapsminister van 11 mei 1992, met de vraag de bespreking van het voorstel op te schorten. De Gemeenschapsminister kondigde tegelijkertijd een eigen initiatief aan.

De Werkgroep was echter van oordeel dat het parlementair initiatief een kans moest worden gegeven. Daarom werd voorgesteld de tekst van het voorstel nog eens te bekijken en te amenderen op die punten, die geactualiseerd moesten worden.

Na de vergadering van de Werkgroep hebben de verschillende fracties een nieuw voorstel uitgewerkt. Bij het opstellen van dit voorstel was er overleg met het kabinet van de Gemeenschapsminister. Dit voorstel van decreet, ondertekend door vier fracties ligt nu ter discussie. Het oorspronkelijke voorstel van de heer Schellens c.s. wordt als ingetrokken beschouwd.

Een indiener beklemtoont eveneens dat dit voorstel een verderzetting is van het parlementair initiatief dat door de heer Schellens c.s. werd genomen. Tijdens de vorige vergadering van de werkgroep werden een aantal opmerkingen geformuleerd, die in dit nieuwe voorstel werden vertaald. Zo wordt er duidelijk rekening gehouden met de nieuwe structuur van het BLOSO als autonome sportparastatale. Er moet ook op worden gewezen dat dit voorstel door vier fracties werd ondertekend.

De Gemeenschapsminister verklaart dat het steeds zijn principiële opvatting is geweest dat ook parlementaire voorstellen aan hun trekken moeten komen. Daarom kan hij instemmen met het parlementaire initiatief in deze materie, dat overigens nauw aanleunt bij hetgeen in voorbereiding was op het kabinet. Bovendien sluit dit voorstel aan bij het Vlaams regeerakkoord, waarin de oprichting van de Vlaamse Hoge Raad voor de Sport was opgenomen.

De Gemeenschapsminister vraagt verder aandacht voor een procedureprobleem. In de loop van de maand maart heeft hij een afvaardiging van de bestaande Hoge Raad ontvangen. Toen werd de formele toezegging gedaan dat de Vlaamse Hoge Raad voor de Sport als autonoom adviesorgaan zou worden opgericht en dat het bestaande orgaan zou worden betrokken bij het uitwerken van een ontwerp van decreet dienaangaande.

De Hoge Raad heeft nu schriftelijk betreurd niet betrokken te zijn geweest bij de uitwerking van het voorliggende voorstel. Het is duidelijk dat het hier om een parlementair initiatief gaat, en dat het voorafgaand advies van de Hoge Raad geen vormvereiste is. Mocht het een ontwerp van de Executieve geweest zijn, dan was de Executieve wel verplicht geweest advies in te winnen.

De Gemeenschapsminister is van oordeel dat, zonder de werkzaamheden te vertragen, het mogelijk moet zijn om de tekst van dit voorstel ter advies aan de Hoge Raad voor te leggen. Daarmee wordt enigszins tegemoet gekomen aan de toezegging die de Gemeenschapsminister in maart aan de Hoge Raad heeft gedaan.

Een lid verklaart begrip te hebben voor dit **procedureprobleem**. Hij is echter van oordeel dat de Vlaamse Raad zijn verantwoordelijkheid volledig moet opnemen. De **Gemeenschapsminister** wordt geenszins verplicht om een advies van de Hoge Raad in te winnen, aangezien dit voorstel een zuiver parlementair initiatief is.

Advies van de bestaande Hoge Raad inwinnen, kan volgens dit lid nuttig zijn, omdat het een idee kan geven van wat de sportsector zelf vindt van het voorstel.

Maar dit advies mag de werkzaamheden van het parlement zeker niet vertragen. Ook mag er geen precedent worden geschapen, dat ertoe leidt dat er bij voorstellen van decreet een adviesprocedure zou worden ingebouwd, zoals dit bij ontwerpen, ingediend door de Executieve, geldt.

De spreker besluit dat de Hoge Raad niet kan eisen dat dit voorstel aan zijn goedkeuring zou worden voorgelegd.

Een ander lid sluit zich aan bij de opmerkingen van de vorige spreker. Hij is echter wel van oordeel dat de Hoge Raad in kennis van de voorliggende tekst kan worden gesteld. Hij en nog enkele sprekers zijn de mening toegedaan dat aan de Hoge Raad advies kan worden gevraagd, zonder de bespreking op te schorten.

Een volgend lid zegt dat het niet wenselijk is dat een adviesorgaan zijn eigen regels zou opstellen. Het is aan het parlement om die regels op te stellen.

De Voorzitter besluit met te stellen dat de **Gemeenschapsminister** het advies van de Hoge Raad kan inwinnen. Onder tussen wordt de bespreking verdergezet.

Vervolgens wordt overgegaan tot de artikelsgewijze bespreking.

Artikel 1

Geen opmerkingen.

Artikel 2

Er wordt opgemerkt dat het in dit artikel niet nodig is de term „Executieve” te omschrijven. In de tekst van het decreet moet steeds de Vlaamse Executieve met naam vermeld worden.

Artikel 3

Geen opmerkingen.

Artikel 4

Dit artikel bepaalt de adviesbevoegdheid van de Hoge Raad. De Gemeenschapsminister benadrukt dat de adviezen de procedure niet mogen vertragen.

Artikel 5

Een lid peilt naar de draagwijdte van de laatste zin van het artikel („**Indien** binnen de gestelde termijn geen advies wordt uitgebracht, wordt het geacht te zijn gegeven”).

Er wordt opgemerkt dat dit een regeling is die ook bij andere adviesraden geldt. Het betekent dat het advies hoe dan ook binnen de gestelde termijn moet worden verstrekt.

De Gemeenschapsminister stelt dat wanneer het advies niet binnen de termijn is verstrekt, dat dan toch aan de vormvereiste is tegemoet gekomen, zelfs al ontbreekt het advies.

Artikel 6

In dit artikel wordt bepaald dat ook de **minderheidsstandpunten** binnen de Hoge Raad in het advies worden vermeld. Deze bepaling stemt overeen met een gelijkaardige bepaling in het decreet van 2 mei 1985 houdende oprichting van de Vlaamse Mediaraad.

Artikel 7

Een lid merkt op dat in de toelichting staat dat het jaarverslag van de Hoge Raad moet worden voorgelegd aan de bevoegde Commissie van de Vlaamse Raad. Is dit wel een juiste formulering ?

Een ander lid antwoordt dat de tekst van het artikel zegt dat het Jaarverslag wordt medegedeeld aan de Vlaamse Raad. Het parlement bepaalt zelf zijn werkzaamheden. Het is aan de Vlaamse Raad om vast te stellen waar dat jaarverslag moet worden besproken. Dit kan eventueel ook in de Werkgroep Sport gebeuren.

Artikel 8

Geen opmerkingen.

Artikel 9

Bij dit artikel dient de heer Caudron een amendement in dat er toe strekt een nieuwe vijfde paragraaf in te voegen : „§ 5. Het lidmaatschap van de Vlaamse Hoge Raad voor de Sport is onverenigbaar met een functie in een door de Vlaamse Gemeenschap niet erkende sportfederatie.” (zie stuk 198 (BZ 1992), nr. 2).

Dit amendement beoogt de eerbiediging van het decreet van 2 maart 1977 houdende de erkenning en de subsidiëring van de landelijke sportverenigingen in Vlaanderen. Volgens de indiener wordt dit decreet maar al te dikwijls overtreden, doordat niet gesplitste sportbonden worden gesubsidieerd en de facto erkend. Zo is er een jaarlijkse subsidie voor het BOIC. Bovendien zetelen er in de beheerraad van het BLO-SO vertegenwoordigers van niet erkende sportfederaties. De nieuwe Hoge Raad voor de Sport moet conform het decreet van 2 maart 1977 werken. Dus mogen er geen leden van niet erkende sportbonden in worden opgenomen.

Een lid zegt de bekommernis van de indiener van het amendement te begrijpen. Nochtans moet er op worden gewezen, dat de Hoge Raad wordt samengesteld uit personen die gekozen zijn wegens hun bijzondere deskundigheid op het gebied van de sport. Zij zetelen niet als vertegenwoordiger van een sportfederatie, maar als deskundige. Het probleem met dit amendement is dat het laat uitschijnen dat de leden van de Hoge Raad precies wel als vertegenwoordiger van een federatie zetelen, hetgeen expliciet niet de bedoeling is.

Een andere spreker geeft toe dat het decreet van 2 maart 1977 meermaals overtreden wordt. Dit is een reden tot bezorgdheid. Het is daarom nuttig dat dit probleem eens nader onderzocht zou worden.

Toch wijst hetzelfde lid er op dat de samenstelling van de Hoge Raad voldoende representatief moet zijn. Er moeten ook deskundigen in zetelen van sporten waarvan de nationale bonden niet gesplitst zijn.

De Voorzitter sluit zich hierbij aan. Dit amendement zou het volgens hem onmogelijk maken dat bepaalde deskundigen in de Hoge Raad zouden worden opgenomen. De erkenning en subsidiëring van landelijke sportfederaties is een aan gelegenheid, die geen onmiddellijk verband houdt met de werking van de Hoge Raad voor de Sport.

De Gemeenschapsminister stelt dat het decreet van 2 maart 1977 enkel handelt over de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse landelijke sportverenigingen. Men mag hier geen gevolgen uit afleiden die het decreet niet beoogt.

Voor de samenstelling van de Hoge Raad zal uitgegaan worden van de competentie van de personen die er voor in aanmerking komen. De tekst van het decreet mag daarom niet zo star zijn dat bepaalde deskundige mensen a priori zouden worden uitgesloten.

Wat de subsidiëring van het BOIC betreft, verduidelijkt de Gemeenschapsminister dat het hier niet om een subsidiëring van de organisatie gaat. Die subsidies dienen rechtstreeks voor de individuele ondersteuning van atleten voor de Olympische Spelen. De subsidie aan het BOIC is dus niet gebaseerd op het decreet van 2 maart 1977.

Wegens deze argumenten vraagt de **Gemeenschapsminister** dat het amendement niet zou worden aangenomen.

Een lid wijst er op dat het toch niet gezond zou zijn als de Hoge Raad teveel overheerst zou worden door de grote sportbonden en door de beroepssport. Het is echter aan de Gemeenschapsminister om te waken over de evenwichtige samenstelling van de Hoge Raad.

De Gemeenschapsminister verwijst naar de toelichting, waarin wordt gesteld dat de omschrijving in dit artikel het mogelijk maakt dat de leden worden gerecruteerd uit de verschillende geledingen van de sportsector : Vlaamse sportverenigingen, actieve sportbeoefenaars, erkende sportfederaties, sportgeneeskunde, sportwetenschappelijk onderzoek, sportjournalistiek, kaderopleiding, schoolsport, **sport-voorallen**, enzovoort . . . Het gaat dus om de deskundigheid van de leden, en niet of zij een organisatie vertegenwoordigen.

Een lid stelt daarop dat het de uitdrukkelijke bedoeling is dat de Hoge Raad evenwichtig zou worden samengesteld en dat dus het overwicht van de grote professionele sportfederaties uit den boze is. Bovendien mag het hier niet om de leidende figuren uit deze federaties gaan.

De indiener van het amendement zegt niet overtuigd te zijn door deze argumenten. Hij zal daarom zijn amendement niet intrekken.

Hierover wordt indicatief gestemd. 1 lid is voor, 4 zijn tegen en 1 lid onthoudt zich.

Een lid merkt verder nog op dat in paragraaf 2 wordt bepaald dat de voorzitter geen stemrecht heeft. Is dit wel raadzaam ?

Een ander lid is met deze bepaling niet akkoord en stelt voor dit bij amendement te laten vallen.

De Gemeenschapsminister zegt dat als de voorzitter niet aan de stemmingen deelneemt, hij daardoor zijn onafhankelijke positie kan bewaren. Voor de Gemeenschapsminister is deze bepaling evenwel geen noodzakelijkheid.

Een lid is van oordeel dat deze bepaling problemen kan opleveren, omdat daardoor een lid van de Hoge Raad zijn stemrecht verliest. De door het cultuurpact gegarandeerde vertegenwoordiging kan erdoor worden verstoord.

Er wordt overeengekomen deze bepaling nader te onderzoeken. Er zal ook worden gekeken wat het decreet van 2 mei 1985 houdende oprichting van de Vlaamse Mediaraad dienaangaande bepaalt.

Artikel 10

Geen opmerkingen.

Artikel 11

Een lid merkt op dat er in de toelichting in de voorlaatste paragraaf van de algemene inleiding een fout staat in verband met BLOSO. Er moet worden gelezen : „**Het** is onduidelijk of het BLOSO op basis van de geldende wettelijke bepalingen . ..”

STEMMING

Er wordt een indicatieve stemming gehouden. Met uitzondering van artikel 9 worden alle artikelen eenparig aangenomen. Artikel 9 wordt aangenomen met 5 stemmen voor, bij 1 onthouding.

Het gehele voorstel wordt eenparig aangenomen.

B. BESPREKING IN DE COMMISSIE

1. Algemene bespreking

Een indiener geeft een overzicht van de bespreking in de Werkgroep Sport.

Samengevat komt het voorstel er op neer dat de huidige Nederlandstalige afdeling van de nog unitaire hoge sportraad wordt vervangen door een eigen Vlaamse Hoge Raad voor de Sport. Hiermee wordt een anomalie rechtgezet, gezien de bevoegdheid voor de sport reeds lang naar de Gemeenschappen is overgedragen. De werking van de nieuwe Hoge Raad zal voor het overige niet erg verschillen van die van de vroegere sportraad.

Na de bespreking in de Werkgroep is gebleken dat het voorstel nog op twee punten zou moeten worden geamendeerd. De voorzitter van de Hoge Raad zou wel degelijk stemrecht moeten krijgen. Ook is het wenselijk dat een datum van inwerkingtreding in de tekst wordt opgenomen.

De spreker besluit dat er een brede consensus over dit voorstel is. Bovendien beklemtoont hij dat met dit voorstel een deel van het hoofdstuk cultuur van het Vlaamse regeerakkoord wordt uitgevoerd.

De Gemeenschapsminister bevestigt de instemming van de Executieve met dit voorstel.

Hij herinnert aan de afspraak die in de Werkgroep Sport werd gemaakt om de tekst van het voorstel aan de huidige Hoge Raad voor te leggen. Dit is ondertussen gebeurd. Dienaangaande antwoordde de heer De Grave, voorzitter van de Hoge Raad per brief van 23 juni 1992. Deze brief wordt als bijlage bij dit verslag gevoegd. De heer De Grave suggereerde ten persoonlijke titel enkele opmerkingen.

Ten eerste wordt voorgesteld om de Executieve ook een verplicht voorafgaandelijk advies te laten vragen over elk voorstel van decreet.

De Gemeenschapsminister antwoordt hierop dat dit ingaat tegen alle parlementaire geplogenheden. In het parlementaire initiatiefrecht bij het wetgevend werk, kan geen verplichte adviesprocedure worden ingebouwd. Zelfs een advies van de Raad van State is niet verplicht. Daarom kan onmogelijk op deze vraag worden ingegaan.

Vervolgens wordt de consultatietermijn van drie maanden te kort genoemd. Bovendien wordt bij spoedprocedure een termijn van veertien dagen voorzien. Advies binnen zulke korte periode is volgens de briefschrijver onmogelijk.

De Gemeenschapsminister stelt hier tegenover dat een termijn van drie maanden ruim voldoende moet zijn om een advies uit te werken. Mocht het langer duren, dan hebben adviesprocedures niet veel zin meer. De opmerking over de termijn van veertien dagen gaat uit van een verkeerde lezing van de tekst. Bij hoogdringendheid kan een kortere termijn dan drie maanden worden bepaald, zonder dat deze termijn minder dan veertien dagen mag bedragen. Met andere woorden kan bijvoorbeeld om een advies worden gevraagd binnen één maand, vijftig dagen of een andere termijn tussen veertien dagen en drie maanden. Bovendien moet die **hoogdringendheid** steeds gemotiveerd worden. De Gemeenschapsminister is dan ook van oordeel dat de voorgestelde termijnen goed zijn en niet moeten worden gewijzigd.

Ten slotte is er een bezwaar tegen het voorstel om het secretariaat van de Hoge Raad toe te wijzen aan het BLOSO. Als alternatief wordt geopperd personeelsleden toe te wijzen uit de administratie belast met de sport.

Ook op deze suggestie kan volgens de Gemeenschapsminister onmogelijk worden ingegaan. De bewuste bepaling in het voorstel is het logische gevolg van de overdracht van de gehele sportadministratie naar een autonome parastatale. Wegens de autonomie van het BLOSO is het logisch dat deze instelling zelf de nodige ambtenaren aanwijst.

2. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 2

Aan dit artikel wordt een technische verbetering aangebracht. Punt 2° is in feite overbodig en wordt dus weggelaten. Het spreekt vanzelf dat in dit decreet alleen maar de Vlaamse Executieve bedoeld is. Bovendien moet verder in de tekst, telkens wanneer de Executieve wordt vermeld, expliciet geschreven worden „**Vlaamse** Executieve”. Dit wordt aldus gewijzigd in de artikelen 4, 5, 7, 8 en 9.

Het artikel wordt zonder verdere opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikelen 3 tot 8

Deze artikelen worden zonder opmerkingen eveneens eenparig aangenomen.

Artikel 9

Bij dit artikel wordt een amendement ingediend, onderschreven door alle indieners van het voorstel, dat er toe strekt in paragraaf 2 uitdrukkelijk te vermelden dat de voorzitter van de Hoge Raad wel degelijk stemrecht heeft (zie stuk 198 (BZ 1992) — Nr. 3). Er wordt geargumenteed dat de voorzitter door zijn functie zijn stemrecht niet mag verliezen. Dit kan er immers de aanleiding toe zijn dat het evenwicht in de Raad wordt verbroken.

De Gemeenschapsminister zegt in te stemmen met dit amendement. Ook in andere adviesraden, zoals de **Media**-raad, heeft de voorzitter stemrecht.

Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

De heer Caudron dient een amendement in dat een nieuwe paragraaf 5 aan het artikel toevoegt, waarin wordt bepaald dat het lidmaatschap van de Hoge Raad onverenigbaar is met een functie in een door de Vlaamse Gemeenschap niet erkende sportfederatie (zie stuk 198 (BZ 1992) — nr. 2).

De indiener verklaart dat de reden van dit amendement moet worden gezocht in hetgeen er in het verleden is gebeurd met het decreet van 2 maart 1977 houdende de erkenning en subsidiëring van de landelijke sportverenigingen. Toen dit van kracht werd, besloten een aantal grote sportfederaties, zoals de voetbalbond, de wielerbond, de motorsportbond en de basketbalbond om zich niet op te splitsen in een Vlaamse en een Franstalige organisatie. Het gevolg daarvan is dat deze bonden erkend noch gesubsidieerd worden door de Vlaamse Gemeenschap.

Als deze bonden nu op één of andere manier worden erkend of gesubsidieerd, dan is dit een de facto overtreding van het decreet van 2 maart 1977. Nu reeds kan worden vastgesteld dat leden van deze bonden en van het eveneens niet gesplitste BOIC, officiële functies bekleden binnen het BLOSO. Dit is al een vorm van erkenning. Die erkenning zou nog verder gaan als vertegenwoordigers van die bonden of van het **BOIC** ook in de Hoge Sportraad zouden worden opgenomen.

De Gemeenschapsminister stelt dat het debat dat hierover in de Werkgroep Sport reeds werd gevoerd, niet moet worden overgedaan. Hij wil hierbij echter wel duidelijk het standpunt van de Executieve verwoorden.

Wat het decreet van 2 maart 1977 betreft, stelt de Gemeenschapsminister formeel dat geen enkele sportbond, die niet in orde is met het decreet, ooit gesubsidieerd of erkend is geworden. De toelage die het BOIC via het BLOSO ontvangt, wordt niet verstrekt op basis van het bewuste decreet. Het gaat hier louter om tegemoetkomingen aan individuele atleten, ter voorbereiding van de Olympische Spelen. Over deze subsidiëeringswijze is er overigens al een gesprek geweest met het BOIC. Ter gelegenheid daarvan werd nogmaals aan het BOIC gevraagd zich in orde te stellen met het decreet van 2 maart 1977. De leiding van het BOIC heeft hierop geantwoord, door te wijzen op de bestaande toestand, namelijk dat de grote sportbonden zelf ook nog niet opgesplitst zijn.

De Gemeenschapsminister stelt vast dat er een evolutie in het standpunt van het BOIC merkbaar is. Dit is niet langer het francofoon bastion, dat het vroeger steeds geweest is. Er worden wel degelijk inspanningen voor een vervlaamsing van de structuren van het BOIC gedaan. Gehoopt kan worden dat deze evolutie zijn invloed zal hebben op de andere grote sportbonden.

Het argument van de bonden, dat zij zich wegens hun internationale verplichtingen niet kunnen opsplitsen, moet volgens de Gemeenschapsminister eens grondig worden onderzocht. Als dit argument kan worden ontkracht, zal dit belangrijk zijn voor het overtuigen van de bonden.

De Gemeenschapsminister herhaalt ten slotte zijn stelling, die door de meeste leden van de Werkgroep Sport werd gedeeld, dat het niet juist zou zijn om specialisten, die wegens hun deskundigheid in de Hoge Sportraad moeten kunnen zetelen, al op voorhand uit te sluiten, precies omdat ze lid zijn van een niet-gesplitste sportbond.

De indiener trekt na deze argumentatie zijn amendement niet in. Hij stelt verder dat de niet-erkende sportbonden onrechtstreeks heel wat overheidssteun krijgen, doordat zij overheidsinfrastructuur kunnen gebruiken of doordat overheidspersoneel wordt ingezet om sportmanifestaties, zoals wielervedstrijden, mogelijk te maken. Ook heeft hij vragen bij het gebruiken van het BOIC als doorgeeffluik van geldmiddelen van het BLOSO naar individuele atleten. Het BLOSO kan evengoed die atleten rechtstreeks steunen.

Hierop antwoordt de Gemeenschapsminister dat op dit ogenblik de samenwerking tussen het BOIC en het BLOSO nodig is voor de voorbereiding van de atleten op de komende Olympische Spelen. Zo stelt het BOIC zelf ook heel wat infrastructuur ter beschikking. Dat neemt niet weg dat voor volgende olympische campagnes de samenwerking tussen het BOIC en het BLOSO kan worden herzien. Dit zou het resultaat van gesprekken met het BOIC moeten zijn.

Het amendement wordt uiteindelijk verworpen met 2 stemmen voor en 7 stemmen tegen, bij 1 onthouding.

Artikel 9 wordt, zoals geamendeerd aangenomen met 7 stemmen bij drie onthoudingen.

Artikelen 10 tot 11

Deze artikelen worden eenparig aangenomen.

Artikel 12

Een amendement, onderschreven door de indieners van dit voorstel voegt een nieuw artikel 12 toe dat bepaalt dat het decreet in werking treedt op 1 januari 1993.

De Gemeenschapsminister verklaart hiertegen geen bezwaar te hebben.

Het amendement en daarmee het nieuwe artikel 12 wordt eenparig aangenomen.

3. Eindstemming

Het gehele voorstel van decreet wordt aangenomen met 9 stemmen voor, 1 tegen bij 1 onthouding.

De Verslaggever,

F. CAUWENBERGHS

De Voorzitter,

L. PEETERS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK 1**

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° de Hoge Raad : de Vlaamse Hoge Raad voor de Sport ;

2° het BLOSO : het Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie, opgericht bij artikel 34 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid ;

3° het Vlaams Sportfonds : het Vlaams Sportfonds opgericht bij het decreet van 31 mei 1989 houdende oprichting van een Vlaams Sportfonds.

HOOFDSTUK II

Oprichting, taak en werking

Artikel 3

Binnen de Vlaamse Gemeenschap wordt de Vlaamse Hoge Raad voor de Sport opgericht.

Artikel 4

§ 1. De Hoge Raad heeft tot taak het verstrekken van advies over alle aangelegenheden inzake lichamelijke opvoeding en ontwikkeling, sport en openlucht recreatie, en over aangelegenheden die hiermee verband houden.

§ 2. De Hoge Raad verstrekt zijn adviezen :

1° op eigen initiatief of op verzoek van de Vlaamse Executieve, of een lid ervan, in het bijzonder de Gemeenschapsminister bevoegd voor de lichamelijke opvoeding, de sport en het openlucht leven ;

2° op verzoek van de Vlaamse Raad ;

3° op verzoek van de Raad van Bestuur van het BLO-SO.

Artikel 5

§ 1. De Vlaamse Executieve is verplicht het advies van de Hoge Raad in te winnen over :

1° elk voorontwerp van decreet en elk ontwerp van organiek of reglementair besluit aangaande de in artikel 4, § 1 vermelde aangelegenheden ;

2° telkens een decreet of besluit bepaalt dat de Hoge Raad om advies gevraagd moet worden.

§ 2. De raad van bestuur van het BLOSO kan jaarlijks vooraf het advies van de Hoge Raad inwinnen over :

1° de ontwerp-begroting van het BLOSO ;

2° de aanwending van het Vlaams Sportfonds.

§ 3. De in § 1 en § 2 bedoelde adviezen worden verstrekt binnen drie maanden na ontvangst van de aanvraag.

In uitzonderlijke of spoedeisende gevallen kan door de aanvrager, mits uitdrukkelijke motivatie, een kortere termijn voor het verstrekken van het advies bepaald worden, zonder dat deze termijn minder dan veertien dagen mag bedragen. Indien binnen de gestelde termijn geen advies wordt uitgebracht, wordt het geacht te zijn gegeven.

Artikel 6

De adviezen van de Hoge Raad zijn met redenen omkleed. Bij elk advies wordt de uitslag van de stemming gevoegd. Wanneer geen unaniem advies kan worden gegeven, worden de verschillende standpunten van de leden in het advies vermeld.

Artikel 7

De Hoge Raad stelt jaarlijks een verslag op over zijn werkzaamheden. Dit verslag wordt medegedeeld aan de Vlaamse Raad, de Vlaamse Executieve en de raad van bestuur van het BLOSO.

Artikel 8

De Hoge Raad stelt een huishoudelijk reglement op, dat aan de goedkeuring van de Vlaamse Executieve wordt voorgelegd.

HOOFDSTUK III

Samenstelling

Artikel 9

§ 1. De Hoge Raad is samengesteld uit tweeëndertig leden, waaronder een voorzitter en een ondervoorzitter, die door de Vlaamse Executieve worden benoemd.

Hun mandaat duurt vier jaar en is hernieuwbaar.

§ 2. De voorzitter wordt gekozen uit onafhankelijke en inzake lichamelijke opvoeding en ontwikkeling, sport en openlucht recreatie bijzonder bevoegde personen die geen leidende functie bekleden in een sportorganisatie, van welke aard ook, die door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd wordt. De voorzitter heeft stemrecht.

§ 3. De ondervoorzitter en de leden worden gekozen vanwege hun bijzondere deskundigheid in en vertrouwdheid met de lichamelijke opvoeding en ontwikkeling, sport en openlucht recreatie. Ten minste één lid behoort tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

§ 4. Een lid van de Hoge Raad kan niet tegelijkertijd lid zijn van de raad van bestuur van het BLOSO of deel uitmaken van het BLOSO-personeel.

Artikel 10

Het secretariaat van de Hoge Raad wordt waargenomen door één of meer personeelsleden daartoe door het BLOSO aangewezen.

In de jaarlijkse begroting van het BLOSO worden de vereiste werkingskredieten van de Hoge Raad opgenomen.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 11

De artikelen 16, 17, 18, 19 en 20 van de wet van 26 juni 1963 betreffende de aanmoediging van de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens en het toezicht op de ondernemingen die wedstrijden van weddenschappen op sportuitslagen inrichten, gewijzigd bij de wetten van 4 juni 1971 en 28 december 1973, worden opgeheven voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft.

Artikel 12

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1993.

BIJLAGE :

Brief van de heer Erik De Grave, Voorzitter van de Vlaamse Hoge Raad voor de Sport,
aan de Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

23 juni 1992

Aan de heer Hugo WECKX
Minister van Cultuur en
Brusselse Aangelegenheden
Kunstlaan 46 – b5

1040 BRUSSEL

Mijnheer de Minister,

Maandagavond heb ik voor het eerst kennis genomen van het voorstel van decreet betreffende de Hoge Raad.

Hierbij mijn persoonlijke beschouwingen, gebaseerd op onze ervaring en een goede werking van deze raad.

1. Art. 5, 3

De voorgestelde termijn van drie maanden is de minimumtermijn die wij nodig hebben voor de vorming van een goed advies, aangezien het eerst in de Commissie Algemene Zaken dient besproken te worden. In sommige gevallen is een vóórstudie nuttig en noodzakelijk, soms gepaard gaand met een brede consultatie van betrokkenen. Dan is 3 maanden zelfs tekort.

Binnen veertien dagen advies geven is onmogelijk gezien onze samenstelling bestaat uit vrijwilligers met een druk beroeps- en sportleven en wij daarenboven zeer slecht gestructureerd en georganiseerd zijn.

Het zou beter zijn dat men deze tekst schrapt en dit onderwerp herneemt in het huishoudelijk reglement. Dit reglement kan gemakkelijker gewijzigd en aangepast worden aan de realiteiten en noodwendigheden.

2. Art. 10

Secretariaat.. . door het BLOSO aangewezen.

Voor vele redenen menen wij dat dit een zeer ongelukkige formulering is, die ons geen enkele inspraak toelaat en wij zouden dan ook aandringen dat de door de Hoge Raad voorgestelde tekst zou worden verdedigd. Deze tekst luidt als volgt :

Het secretariaat van de Hoge Raad wordt waargenomen door personeelsleden die door de administratie belast met de sport, de lichamelijke ontwikkeling en de openlucht recreatie, beschikbaar worden gesteld. In de begroting van de genoemde administratie worden jaarlijks de vereiste kredieten ingeschreven voor de werkingskosten van de Hoge Raad.

Tenslotte nog één suggestie komende uit het verslag van de Hoge Raad : in art. 5, 1, 1° naast voorontwerp ook „ontwerp en voorstel” van decreet bijvoegen en dan luidt de tekst als volgt :

1. elk voorontwerp, ontwerp en voorstel van decreet of van organiek of reglementair besluit aangaande de in artikel 4, 1 vermelde aangelegenheden.

Mag ik verhopen dat met deze bemerkingen ernstig rekening zal worden gehouden.

Hopend op een gunstig gevolg, verzekeren wij U van onze oprechte gevoelens van hoogachting.

Erik de Grave,
Voorzitter van de Hoge Raad